

πτώγου Ἀδελφότητος, ἑκατὸν χιλιάδας εἰς τὸ Ἀμα-
λίαιον ὑπερνοσηρίον, πεσσαρικόντα χιλιάδας εἰς τὸν
Σύλλογον τῶν Κυριῶν ὑπὲρ τῆς γυναικείας ἐκπαίδευ-
σεως, πεσσαρικόντα χιλιάδας ὑπὲρ τοῦ νοσηροκομίου
τοῦ Ἐλευθ. Κομοδ.

Ἄλλὰ τὸ ἔργον ἐκείνου, τὸ ὑποῖον ἀνηλικιάντισα, τὸ
ἄνομα του, εἶναι τὸ Δουρικαίτειον θεραπευτήριον, χάριν
τοῦ ὑποῖου διετίθειεν ὑπὲρ τῆς πανταχόσῃς χιλιάδας
σραγγῶν, καὶ τὸ ὑποῖον ἀνηλικιάντισα πλοσίον τοῦ Δαρφίου,
εἰς ἀπόστασιν μιᾶς ὄρας ἀπὸ τῶν Ἀθηνῶν καὶ πρὸς
δοσιὰς αὐτῶν.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΑΠΑΦΗΣ

Ἐγεννήθη τῷ 1792 ἐν Θεσσαλονίκῃ, μετῴθη δὲ τῷ
1810, εἰς ηλικίαν δέκα ἔτων ἔπδον, εἰς Μελίτην, ὅπου
ἐπιδόθη εἰς τὸ ἐμπόριον, ἀπὸ τοῦ ὑποῖου ἐπιλόγησε
πολύ. Τὸν πλοῦτον δὲ, τὸν ἐκ τοῦ ἐμπορίου, ἠξίτησεν
ἐκέρμη περισσύτερον γινόμενος καὶ προσδοκῆς τοῦ
ἀγγλικοῦ στόλου.

Ὁ Παπαφῆς σίχουρον ἔλαθε τὴν Βικανσίαν, θυγα-
τέρκα τοῦ Λορέντζου Ἀκουτλίνκα, γεννηθεῖσαν εἰς τὴν
Κερρικὴν, ἐκ τῆς ὑποῖας ὅπως τέκνα δὲν ἀπέκτησεν.
Τὰ τελευταῖα ἔτη τῆς ζωῆς του διήλθεν εἰς τὸ Ρα-
βᾶτον τῆς Νοταβίλε (Rabato della Notabile), ὅπου
εἶχεν ἰδιόκτητον οἰκίαν ἐπὶ τῆς ἑδοῦ Βοσχέττου (via
Boschetto).

Ἀπεθίωσε δὲ τῇ 3/16 Φεβρουαρίου 1886 καὶ ἔταφη
εἰς τὸ νεκροταφεῖον Βοχζία, ὅπου ἐπὶ πλοκὸς ἀπλου-
στάτης, τῆς καλυπτοῦσης τὸν τάφον του, ἐγαρχήθη
κατὰ ρητὴν παραγγελίαν του (τὴν ὑποῖαν ἀναγράφει
εἰς τὴν διαθήκην του) ἡ ἐξῆς ἐπιγραφή:

*Ἐνταῦθα κείται Ἰωάννης Νικολάου Παπαφῆς
γεννηθεὶς ἐν Θεσσαλονίκῃ τῷ 1792, ἐλθὼν εἰς Μελίτην τῷ 1810
καὶ ἀποθανὼν τῇ 3 16 Φεβρουαρίου 1886.*

Ζῶν ἔτι ὁ ἀείδιμος Παπαφῆς εἶχε δηλώσει εἰς τὴν
κοινότητά τῆς Θεσσαλονίκης δι' ἐπιστολῆς, ὅτι σκοπὸν